

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/82/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010874
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010874.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Rudolfa Botta a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre neoprávnené prechovávanie omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 4.6.2025, sp. zn. 108T/24/2025, na verejnom zasadnutí konanom 23.7.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o ochrannom opatrení.

II. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

A. B., nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 4.6.2025, sp. zn. 108T/24/2025 obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznal za vinného z prečinu neoprávneného prechovávania omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, a to na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku. Za to obžalovanému uložil podľa § 171 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno l), 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno c), § 74 odsek 1 tretia veta Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej len „prokurátorka“) sa vzdala práva na podanie odvolania a obžalovaný podal odvolanie čo do výroku o treste.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Mateja Csenkyho (ďalej len „obhajca“) podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.6.2025 odôvodnil podané odvolanie a doplnil ho o odvolanie proti výroku o ochrannom opatrení.

Obžalovaný považoval napadnutý rozsudok za nesprávny v časti výroku o treste a o ochrannom opatrení. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov považoval obžalovaný za neprimeraný a žiadal uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace v zmysle

§ 39 Trestného zákona zohľadniac jeho osobné pomery a učené vyhlásenie o vine. Obžalovaný poukázal na potrebu starať sa o nevlastnú dcéru, ktorá má detskú obrnu, pričom jeho manželka so starostlivosťou potrebuje pomoc, najmä pri hygiene a pri nosení dcéry. Obžalovaný taktiež poukázal na priznanie sa ku skutku, jeho oľutovanie a okolnosť, že sa skutku dopustil po hádke s manželkou, pričom metamfetamín prechovával pre vlastnú potrebu a v malom množstve. Alternatívne obžalovaný navrhol uloženie alternatívneho trestu.

K uloženému ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ústavnou formou v zmysle § 74 odsek 1 tretia veta Trestného zákona, namietol, že takýto postup považuje za neúčelný vzhľadom na krátky nepodmienečný trest odňatia slobody, počas ktorého nestihne liečenie vykonať a následne sa bude musieť rozhodovať o zmene formy liečenia na ambulantnú.

Obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, prípadne alternatívny trest.

Spisový materiál bol riadne predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) dňa 2.7.2025.

Obžalovaný podaním doručeným krajskému súdu dňa 21.7.2025 vzniesol námietku zaujatosti proti celému senátu 6To krajského súdu. V odôvodnení námietky zaujatosti uviedol, že vo veci má rozhodovať senát v zložení z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudkyň JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, pričom dňa 16.7.2025 mu v priestoroch ústavu Bratislava bolo osobou F. G. oznámené, že predseda senátu Mgr. Pavol Macháč má bližšie nešpecifikovaný priateľský vzťah s prokurátorkou A. H. G., ktorá v danej veci podala obžalobu a prokuratúru zastupovala na súde. Z dôvodu, že sa predseda senátu a prokurátorka majú pravidelne stretávať, má obavu, že rozhodovanie odvolacieho súdu nebude nestranné, nezaujaté a predseda senátu môže ovplyvňovať aj ostatných členov senátu. Obžalovaný navrhol vylúčenie celého senátu krajského súdu z prejednávania v danej veci.

Krajský súd dopytom na Ústav na výkon väzby Leopoldov zistil, že obžalovaný bol od 8.7.2025 do 22.7.2025 eskortovaný do Ústavu na výkon väzby Bratislava z dôvodu jeho eskorty na hlavné pojednávanie konané dňa 15.7.2025 na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku. Ústav na výkon väzby Bratislava na dopyt krajského súdu, či obžalovaný mohol prísť dňa 16.7.2025 v ich ústave do kontaktu s osobou F. G., oznámil, že v období od 8.7.2025 do 22.7.2025 sa v ich ústave obvinený ani odsúdený menom F. G. nenachádzal.

Krajský súd vo veci vykonal 23.7.2025 verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní aj vznesenej námietke zaujatosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval podaného odvolania a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť v zmysle navrhnutého petitu v odôvodnení odvolania. Obžalovaný sa pridržiaval návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 31 odsek 1 Trestného poriadku, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 odsek 4 Trestného poriadku, námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku, o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len riadny procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Krajský súd sa pred rozhodnutím o odvolaní najskôr zaoberal námietkou zaujatosti vznesenou obžalovaným. Zo správy Ústavu na výkon väzby Bratislava vyplýva, že osoba menom F. G. sa v ich ústave v čase, keď tam bol preeskortovaný obžalovaný, nenachádzala, preto tvrdenie obžalovaného

uvedené v námietke, že mu bolo v priestoroch ústavu v Bratislave dňa 16.7.2025 F. G. oznámené, že predseda senátu Mgr. Pavol Macháč má mať bližší priateľský vzťah s prokurátorku A. H. G., nie je pravdivé.

Námietka zaujatosti vznesená obžalovaným tak podľa názoru krajského súdu nebola založená na konkrétnych dôvodoch predpokladaných zákonom, ale len na dôvodoch „jedna babka povedala“, keďže obžalovaný označil ako svoj zdroj osobu, od ktorej sa tieto skutočnosti dozvedieť 16.7.2025 preukázateľne nemohol. Krajský súd preto s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. o takejto námietke nekonal, o čom boli strany vyzumené.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 odsek 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote (vo vzťahu k výroku o treste ako aj k výroku o ochrannom opatrení) a podal ho proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Krajský súd následne postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného proti výroku o treste nie je dôvodné, avšak v časti týkajúcej sa ochranného opatrenia je dôvodné.

Čo sa týka správnosti postupu konania okresného súdu, krajský súd nezistil nijaké pochybenia a obžalovaný ani na žiadne konkrétne nepoukázal.

Čo sa týka výroku o treste okresný súd náležite zhodnotil všetky okolnosti rozhodné pre ukladanie trestu v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pričom u obžalovaného správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, v rámci ktorej bolo obžalovanému náležite zohľadnené jeho priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, a taktiež správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Pri rovnomernom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd správne ukladal trest odňatia slobody v základnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, teda pri úplne dolnej hranici trestnej sadzby, považuje aj krajský súd za zákonný, spravodlivý a zohľadňujúci všetky rozhodné kritéria pre ukladanie trestu, pričom okresný súd s poukazom na trestnú ako aj rozsiahlu priestupkovú minulosť obžalovaného správne nepristúpil k ukladaniu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, čo aj náležite zdôvodnil, pričom rovnaká argumentácia platí aj pre nemožnosť ukladania alternatívneho trestu. Obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom v minulosti už bol 6-krát súdne trestaný, dopúšťa sa veľkého množstva priestupkov, ktoré okolnosti nesvedčia pre to, že by alternatívny trest splnil u obžalovaného svoj účel.

Námietku obžalovaného o neprimeranosti trestu vo vzťahu k jeho osobným pomerom nepovažuje krajský súd za dôvodnú. Obžalovaný si musel byť vedomý už v čase spáchania skutku, že s manželkou, s ktorou sa mal podľa jeho vyjadrenia pred skutkom pohádať, zabezpečuje starostlivosť o zdravotne postihnuté dieťa, preto z toho dôvodu nie je možné túto okolnosť zohľadniť pri ukladaní nižšieho trestu.

Okresný súd dôvodne obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 74 odsek 1 tretia veta Trestného zákona, ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienične neodkladá, uloží ho ústavnou formou. Podľa § 446a odsek 1 Trestného poriadku, o pokračovaní v ochrannom liečení po skončení výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie počas výkonu trestu vykonáva, na verejnom zasadnutí; zároveň rozhodne o spôsobe ďalšieho výkonu ochranného liečenia. O pokračovaní v ochrannom liečení ústavnou formou môže súd rozhodnúť, len ak by pobyt odsúdeného na slobode mohol byť nebezpečný, najmä ak má uložené psychiatrické alebo sexuologické liečenie alebo je dôvodný predpoklad, že ochranné liečenie ambulantnou formou nedosiahne účel ochranného opatrenia. Pred rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak to jeho zdravotný stav neumožňuje alebo ak požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, na tento účel oznámi súdu s dostatočným predstihom predpokladané skončenie výkonu trestu a zároveň zašle súdu lekársku správu o dosiahnutom výsledku ochranného liečenia aspoň 60 dní pred skončením výkonu trestu odňatia slobody, aby predseda senátu mohol rozhodnúť o pokračovaní v ochrannom liečení ústavnou formou najmenej 30 dní pred skončením výkonu trestu odňatia slobody a nadriadený súd v prípade podania sťažnosti rozhodol tak, aby po skončení výkonu trestu odňatia slobody ihneď pokračoval výkon ochranného liečenia ústavnou formou.

Okresný súd obžalovanému na základe záverov znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej, ktorá obžalovanému vzhľadom na rozvinutú závislosť na metamfetamíne navrhla uložiť protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, uložil v zmysle § 74 odsek 1 tretia veta Trestného zákona z dôvodu ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody ochranné liečenie, avšak ústavnou formou. Ustanovenie § 74 odsek 1 tretia veta Trestného zákona obsahuje síce povinnosť súdu uložiť ochranné liečenie podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona ústavnou formou, ak ho ukladá popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienične neodkladá, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať aj s poukazom na § 446a Trestného poriadku upravujúce pokračovanie v ochrannom liečení po skončení výkonu trestu, ktorý postup je viazaný na osobitné konania v príslušných lehotách pred skončením výkonu trestu.

V danej veci bol okresným súdom obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorého predpokladaný koniec po zarátaní väzby je 2.9.2025. Vzhľadom k tomu, že

v čase rozhodovania krajského súdu do predpokladaného konca trestu odňatia slobody obžalovanému zostávalo menej ako 6 týždňov, nebolo by v zmysle § 446a odsek 1 Trestného poriadku možné ani len dodržať zákonnú lehotu, aby ústav na výkon trestu najmenej 60 dní pred predpokladaným skončením výkonu trestu odňatia slobody oznámil príslušnému súdu dosiahnutý výsledok ochranného liečenia tak, aby mohol tento súd najmenej 30 dní pred skončením výkonu trestu rozhodnúť o pokračovaní v ochrannom liečení.

Krajský súd je tak toho názoru, že uložením ochranného liečenia ústavnou formou v prípade obžalovaného, ktorému do predpokladaného skončenia výkonu trestu odňatia slobody zostáva menej ako 6 týždňov, pričom znalkyňou mu bolo navrhnuté liečenie ambulantnou formou, by prišlo k neprimeranému zásahu do jeho práv, keďže objektívne by nebolo možné ani len dodržať procesný postup vo vzťahu k rozhodovaniu o pokračovaní v ochrannom liečení, a to zmenou uloženej formy liečenia z ústavnej na ambulantnú.

Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o ochrannom opatrení a následne sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v enunciiate, keďže to procesná situácia umožňovala.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.